

Thesis Title Nursing Practice Environment and Burnout Among Nurses in Central General Hospitals, The Socialist Republic of Vietnam

Author Mr. Dinh Trong Quang

Degree Master of Nursing Science (Nursing Administration)

Thesis Advisory Committee

Lecturer Dr. Orn-Anong	Wichaikhum	Advisor
Associate Professor Dr. Raymoul	Nantsupawat	Co-advisor

ABSTRACT

The nursing practice environment and burnout can result in favorable and unfavorable consequences among nurses, patients, and the organization. This descriptive correlational study aimed to examine the nursing practice environment, burnout, and relationships between the nursing practice environment and burnout as perceived by staff nurses in central general hospitals in the Socialist Republic of Vietnam. Stratified random sampling was used to identify a sample of 351 nurses. Research instruments consisted of the Practice Environment Scale of the Nursing Work Index and the Maslach Burnout Inventory. The reliability coefficients of the research instruments were .75 for the Practice Environment Scale of the Nursing Work Index and .86, .78, and .65 for emotional exhaustion, personal accomplishment, and depersonalization subscales, respectively. Data were analyzed using descriptive statistics and Spearman's rank-order correlation.

The results of the study indicated that the subjects perceived their entire practice environment as favorable. Four of five dimensions including nurse participation in hospital affairs ($\bar{X}=2.53$, $SD=.50$); nursing foundations for quality of care ($\bar{X}=2.61$, $SD=.46$); nurse manager ability, leadership and support of nurses ($\bar{X}=2.56$, $SD=.49$); and nurse-physician relations ($\bar{X}=2.60$, $SD=.55$) were perceived as good. Staffing and resources adequacy was perceived at a poor level ($\bar{X}=2.28$, $SD=.55$). All three subscales of burnout (emotional exhaustion, depersonalization, and personal accomplishment) were perceived as moderate ($\bar{X}=23.26$, $SD=9.55$; $\bar{X}=7.94$, $SD=4.75$; and $\bar{X}=32.20$, $SD=7.78$, respectively). The entire nursing practice environment had significantly negative correlation with emotional exhaustion ($r = -.37$, $p<.01$) and depersonalization ($r= -.41$, $p<.01$) while it had significantly positive correlation with personal accomplishment ($r=.43$, $p<.01$).

The findings point out the significant issues of nursing practice environment and burnout among nurses that should be improved in order to create better outcomes for both nurses and patients.

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์   สิ่งแวดล้อมการปฏิบัติการพยาบาลและความเหนื่อยหน่ายของพยาบาลใน
โรงพยาบาลศูนย์ทั่วไป ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

ผู้เขียน   นาย ดิน ทอง กวาง

ปริญญา   พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการพยาบาล)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

อาจารย์ ดร. อรอนงค์	วิชัยคำ	อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
รองศาสตราจารย์ ดร. เรมวาล	นันท์ศุภวัฒน์	อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

สิ่งแวดล้อมการปฏิบัติการพยาบาลและความเหนื่อยหน่ายในรูปแบบต่างๆส่งผลต่อผลลัพธ์ที่พึงพอใจและไม่พึงพอใจของพยาบาล ผู้ป่วย และองค์การ วัตถุประสงค์ของการศึกษาแบบพรรณนาเชิงสหสัมพันธ์นี้เพื่อศึกษาสิ่งแวดล้อมการปฏิบัติการพยาบาล ความเหนื่อยหน่าย และความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมการปฏิบัติการพยาบาลและความเหนื่อยหน่ายตามการรับรู้ของพยาบาล ในโรงพยาบาลศูนย์กลางทั่วไป ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม กลุ่มตัวอย่างคือพยาบาลจำนวน 351 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือวิจัยประกอบด้วยแบบวัดสิ่งแวดล้อมการปฏิบัติของดัชนีงานพยาบาลและแบบวัดความเหนื่อยหน่ายของเมซแลช ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบวัดสิ่งแวดล้อมการปฏิบัติของดัชนีงานพยาบาลเท่ากับ .75 และของแบบวัดความเหนื่อยหน่ายด้านความอ่อนล้าทางอารมณ์ ความรู้สึกลดลง และความสำเร็จส่วนบุคคลเท่ากับ .86, .78 และ .65 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา และสถิติสัมพันธ์สหสัมพันธ์แบบอันดับที่ของสเปียร์แมน

ผลการศึกษาพบว่าการรับรู้สิ่งแวดล้อมการปฏิบัติการพยาบาลของกลุ่มตัวอย่างโดยภาพรวมอยู่ในหมวดหมู่ที่พึงพอใจ โดยมีการรับรู้สิ่งแวดล้อมการปฏิบัติการพยาบาลในระดับดี 4 ด้านจากทั้งหมด 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการร่วมมือของพยาบาลในโรงพยาบาล ($\bar{X}=2.53$, $SD=.50$) ด้านพื้นฐานการพยาบาล

เพื่อคุณภาพการดูแล ($\bar{X}=2.61, SD=.46$) ด้านความสามารถ ภาวะผู้นำ และการสนับสนุนของผู้บริหาร การพยาบาล ($\bar{X}=2.56, SD=.49$); และด้านความสัมพันธ์ของพยาบาลและแพทย์ ($\bar{X}=2.60, SD=.55$). ยกเว้นด้านความเพียงพอของอัตรากำลังและทรัพยากรที่อยู่ในระดับไม่ดี ($\bar{X}=2.28, SD=.55$) การรับรู้ ความเหนื่อยหน่ายทั้ง 3 ด้านคือ ความอ่อนล้าทางอารมณ์ ความรู้สึกความเป็นบุคคลลดลง และความสำเร็จส่วนบุคคลอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=23.26, SD=9.55$; $\bar{X}=7.94, SD=4.75$; และ $\bar{X}=32.20, SD=7.78$ ตามลำดับ) สิ่งแวดล้อมการปฏิบัติการพยาบาลมีความสัมพันธ์ในทางลบกับความอ่อนล้าทางอารมณ์ ($r = -.37, p < .01$) และความรู้สึกความเป็นบุคคลลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = -.41, p < .01$) ส่วนสิ่งแวดล้อมการปฏิบัติการพยาบาลมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสำเร็จส่วนบุคคลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .43, p < .01$)

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นถึงประเด็นสำคัญของสิ่งแวดล้อมการปฏิบัติการพยาบาลและความเหนื่อยหน่ายของพยาบาลที่จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาในการสร้างสรรค์ผลลัพธ์ที่ดีของพยาบาลและผู้ป่วย